

قرآن در آینه نهج البلاغه

نشست قرآنی با موضوع «قرآن در آینه نهج البلاغه» با سخنرانی حجه الاسلام و المسلمین جناب آقای دکتر مسعودی در حسینیه موسسه برگزار شد.

دکتر مسعودی در ابتدای این نشست فرمودند: در ابتدا باید بینیم از زاویه دید چه کسی می‌خواهیم قرآن را مورد مطالعه قرار دهیم؟ زیرا حضرت علی علیه السلام کسی است که قرآن در روحش رسوخ کرده و باجانش آمیخته شده است. حضرت علی علیه السلام در خطبه ۱۷۶ و ۱۹۸ بنا بر نهج البلاغه صبحی صالح صفاتی را برای قرآن ذکر کرده است که اگر این صفات را جمع کنیم دیدگاه حضرت در مورد قرآن برای ما روشن می‌گردد.

اولین صفتی که امام علی علیه السلام بیان می‌کنند صفت "ذکر" است که در خود قرآن نیز مکرراً آمده است. قرآن لزوماً چیزهایی که ما می‌دانیم را نمی‌گوید. دومین صفت، صفت "موعظه" است. حدیثی در کافی آمده است که امام

علی علیه السلام می‌فرماید: رساترین اندرز قرآن است. رساترین اندرز یعنی قرآن پندی است که به جان آدم‌ها می‌نشیند نه فقط به زبان و عقل.

سومین صفت "حبل‌المتین" است. امام علی علیه السلام در نهج البلاغه می‌فرماید: قرآن نوشته خداست. یعنی خدا برای بنده‌اش نامه نوشته است. متین به معنای محکم و استوار است. امام علی علیه السلام علت اینکه قرآن را حبل‌المتین نامیده‌اند این است که هر کسی که مرضی از شرک و کفر او ... هم داشت ه باشد، قرآن او را بالا می‌برد.

در نهج البلاغه حدود ۴۷۰ تا ۴۸۰ صفحه مطلب و بیانگر این است که امام علی علیه السلام در هر صفحه از نهج البلاغه یک یا دو آیه به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به آیات قرآن اشاره کرده است که نشان‌دهنده تسلط و استفاده بیش از اندازه ایشان نسبت به قرآن است. در مقام عمل هم لازم نیست چیزی بگوییم چراکه امام علی علیه السلام جلوه عملی قرآن است اگر قرآن می‌گوید: باکافران

شدید باشی، امام علی علیه السلام نمونه آن است. اگر قرآن می‌گوید: با یتیمان، بیچارگان، فقیران و .. مهربان و متواضع باشید، امام علی علیه السلام تجسم آن است. امام علی علیه السلام تجسم قدرت و تجسم تواضع و فروتنی است.

